

siden den Tid ventet paa, at Mænd med mere Kald og med større Dygtighed, og navnlig de Mænd, der i de senere Aar have ladet sig det være magtpaaliggende at rense Sproget og gjøre det mere forstaaeligt for Folket, der skal lyde Lovene, vilde henvende deres Opmærksomhed paa dette Ord. Vistnok er det saa, at dette Ord ikke angaaer den menige Befolkning i dens Heelhed, thi det findes jo ikke i en Lov, der gaaer ud i Folket, men det angaaer tilvisse de Menigmænd, der ifølge Grundloven have Sæde og Stemme her i Thinget, og til hvem den Forordning stilles, med ligesaa megen Ret som til de andre Medlemmer, at de skulle vide, hvorefter de stemme. Men vi ere her i et Tilfælde, hvor dette er os umuligt, hvor vi maae give os selv og Andre, der spørge, hvad vi have stemt over, det Svar: „det vide vi ikke, men den og den har sagt, at det skal betydde det eller det“; vi ere med andre Ord i det Tilfælde, enten at stemme blindt hen paa Andres Ord og Forklaring, eller at afholde os fra at stemme. Vi ansee begge Dele for uheldigt, og vi have den Tro, at det, der skal stemmes over og vedtages paa den danske Rigsdag, maa kunne udtrykkes paa Dansk, saa at det bliver forstaaeligt for dem, der kun kunne deres Modersmaal. Det er vistnok ikke vor Tanke, at det, vi have foreslaaet, skulde være det ene Rigtige; vi have kun villet stille Forslaget for at henlede Udvalgets og Thingets Opmærksomhed derpaa, og vi tage med Glæde imod ethvert Ord, som efter nærmere Overveielse maatte findes bedre at betegne det, som man har villet udtrykke ved det fremmede Ord, end det, vi have foreslaaet. Det er med disse Ord, jeg skulde anbefale Forslaget til det ærede Things Opmærksomhed og Velvilje.

Indenrigsministeren: Ganske affect fra, at Ordet er fremmed, kan det ikke nægtes, at der er noget Dvetydigt, noget Tvivlsomt i det Udtryk, at der meddeles Decharge, men det vil ogsaa erindres, at det ingeniunde er klart, hvoreledes Rigsdagens Forhold til Statsrevisionen er, og hvilke Rettsfølger dets Beslutninger over denne Sag kunne medføre i Henseende til det hele Regnskabsvæsen. Jeg troer ogsaa, at der er saameget mindre Grund til at fra-

vige de Ord, der engang ere brugte, som en overeensstemmende Beslutning skal tages af begge Thingene, og jeg umuligt kan troe, at det vil være Umagen værd at fremkalde Forhandlinger i denne Henseende, saameget mere, som der ikke derved kan tilveiebringes større Klarhed med Hensyn til den rettlige Betydning af dette Udtryk.

Fischer: Det er ganske vist ikke undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at hvad her foreligger vil gaae ind til Landstinget igjen, naar denne Forandring bliver foretagen; thi om ogsaa det, der foreslaaes, udtrykker det Samme som det, der nu staaer, skal der dog være en fuldkommen Overensstemmelse med Hensyn til de Udtryk, hvori man vedtager Beslutningen i det ene og det andet Thing. Derjom altsaa de ærede Medlemmer lægge Vægt paa — jeg skal indrømme, at det har sin Betydning — at faae denne Formel sat ind istedetfor den anden, vil det være rigtigt at oppebie en Gang, naar Statsrevisionens Beretning bliver afgiven først til dette Thing. Naar da Beretningen kommer til det andet Thing, og det finder Beslutningen i den her foreslaaede Form, vil der rimeligviis ikke blive gjort nogen Indsigelse derimod. I dette Niebil troer jeg, at det ærede Medlem vil gjøre rettest i at tage Forslaget tilbage med den Overbeviisning, at han har gjort et væsentligt Skridt fremad paa denne Bane ved at gjøre os opmærksomme paa, at der kan findes danske Udtryk, der gjengive Meningen af det, der er udtalt paa en mere fremmed og mindre forstaaelig Maade.

Fischer: Jeg troer, at det fortjener megen Opmærksomhed, hvad der blev udtalt af den høitærede Indenrigsminister, nemlig at dette Udtryk ikke blot er fremmed, men at dets rettlige Betydning ikke engang er klar. Man vil maastee sige: Lad os da vælge Udtryk, hvis rettlige Betydning er klarere; men deri er det netop, at Usikkerheden bestaaer. Rigsdagens Myndighed med Hensyn til den endelige Afgjørelse af Statsregnskabet er endnu langt fra at være klar; vi have i denne Samling af Rigsdagen haft Exempel derpaa ved de 700